

Θεραπεία.

Ὁ θεῖος Ἱπποκράτης λέγει (π. διαίτης) ὅτι «πρὸς τὸ μὴ νοσεῖν χρὴ ἀποφεύγειν τὰ αἷτια καὶ ἐξαλείφειν τὰ προδρομικὰ συμπτώματα πρὶν ἔτι ἀναφανῇ ἡ νόσος.»

Τὰ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν αἰτίων, καὶ τὰ πρὸς ἐξάλειψιν τῶν προδρόμων μέσα διδάσκει ἡ ὁριεμένη. Ἐν γένει ὅμως ἅμα ἀναφανῶσιν προδρομικὰ συμπτώματα πράξον τάδε·

Α'. Παῦσον πᾶσαν ἐπίπονον ἐργασίαν σωματικὴν καὶ νοερὰν, καὶ ἐξακολούθει μόνον μικρὰς κινήσεις τοῦ σώματος. Ὁ Πλάτων περὶ τούτων ἐκφράζεται οὕτω πως.

«Μήτε σῶμα κινεῖν ἀνευ ψυχῆς, μήτε ψυχὴν ἀνευ σώματος.»

Β'. Μὴ τρῶγε σκληρὰς τροφάς. Ἄπεχε κρέατος ἡλικιωμένου ζώου, πεπυγμένων ὠν, ταριχηρῶν, ἰχθύων, λιπαρῶν, καὶ πάσης δυσπέπτου τροφῆς. Μὴ πίνε οἶνον. Μὴ τρῶγε, ἀν μὴ πεινᾷς. Κατὰ δὲ τὸν Ἱπποκράτην, καὶ πεινῶν μὴ τρῶγε· ἀλιμοκτονίης δέεται.»

Γ'. Ἐὰν διψᾷς πίνε πορτοκαλλάδα, λεμονάδα, σομάδα, ἢ ζυμὸν ὀρνίθου.

Δ'. Ἐὰν ἦσαι δυσκοίλιος πρὸ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν, ποίησον καθαρτικὸν κλύσμα. Μὴ λάμβανε καθάρσιον κατὰ τὴν δευτέραν ἢ τρίτην ἡμέραν τῶν προδρόμων· διότι ἐνίστε ἐπιβαρύνεται ἡ νοσηρὰ κατάστασις· ἐπειδὴ πάντοτε πᾶν καθάρσιον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον παράγει ἐρεθισμὸν ἐπὶ τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων, καὶ χαλαρώνει τὰς τοῦ σώματος δυνάμεις.

ΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΝΛΕΪ

Ὁ Ἑρρίκος Μ. Στάνλεϋ ἀπέκτησεν ὄνομα οὐχὶ κατώτερον τοῦ τοῦ Λίβινγκστον. Ἐγεννήθη ἐν Οὐαλίᾳ, ἔχει ἡλικίαν τριάκοντα ὀκτὼ ἐτῶν, ὑπηρέτησεν εἰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἦτο ποτὲ ἀνταποκριτὴς τοῦ Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἠγέρθη ἐκστρατείας 195 ἀνδρῶν ἧτις εὔρε τὸν Λίβινγκστον· ἔκτοτε δὲ διηύθυνε μεγάλην ἀνιχνευτικὴν συνοδείαν διὰ τῆς Ἀφρικῆς ἀπὸ Ἀνατολῶν εἰς Δυσμὰς, ὀλίγον πρὸς μεσημβρίαν τοῦ Ἰσημερινοῦ. Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1875, ἀνεχώρησαν τῆς λίμνης Βικτωρίας, καὶ ἡ ὁδοπορία συνετελέσθη περὶ τὸ 1877, ἀκολουθήσασα τὸν ροῦν τοῦ Κόγκη ἢ Λουκλάβα ὡς ὁ Στάνλεϋ νομίζει ὅτι πρέπει νὰ κληθῇ. Οὐδεὶς ἐγίνωσκε πρότερον ποῦ ἦσαν αἱ ἐκβολαὶ τοῦ μεγίστου τούτου ποταμοῦ, ἔχοντος μῆκος 3000 μιλίων. Ἡ συνοδεία τοῦ Στάνλεϋ, συνισταμένη εἰς περὶ τοὺς 150 ἀνδρας, ὑπέφερε μεγάλας στερήσεις, καὶ συνεχρότησε τριάκοντα δύο μάχας μεγάλας καὶ μικράς, μετὰ ἐχθρικῶν φυλῶν, ἀπολέσασα τριάκοντα πέντε ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς πρὸ τοῦ φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα τῆς ὁδοπορίας. Ὅποτε κατέλιπε τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν οὐδεμίᾳ θρῖξ λευκῇ ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Στάνλεϋ, ἀλλ' εἰς ὀλιγώτερον τῶν τριῶν ἐτῶν, ὅταν ἐφθάσε τὴν δυτικὴν παραλίαν, αἱ τρίχες τοῦ ἐγένοντο ἀργυρόχροοι.

Η ΚΡΙΜΑΙΑ

Τῆς χερσονήσου Κριμαίας ἡ ἱστορία ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 8ης πρὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδος, ὅταν οἱ Σκύθαι κατεῖχον αὐτήν. Ἀπὸ τῆς ἀρχαίας ταύτης περιόδου μέχρι τῶν ἡμερῶν μας περιῆλθεν εἰς χεῖρας πολλῶν διεδεξαμένων ἀλλήλους ἐπιδρομέων. Μετὰ τοὺς Ἕλληνας καὶ Ῥωμαίους ἦλθον οἱ Γότθοι, Οὐννοι, Οὐγγροι καὶ πλείστοι ἄλλοι, μέχρι τοῦ 1237 ὅτε οἱ Τάρταροι κατέλαβον αὐτήν, μεθ' ὧν οἱ Γενουήνσιοι καὶ Βενετοὶ ἐνῆργουν ζωηρὸν ἐμπόριον. Τῷ 1475 οἱ Τούρκοι ἐπέπεσον αὐτῆς, τὴν κατέστησαν ὑποτελῆ ἀλλὰ τὴν ἀφῆκαν ἐν τῇ κατοχῇ τῶν Ταρτάρων καὶ τοῦ Χάνου αὐτῶν. Τῷ 1783 οἱ Ῥώσοι τὴν κατέλαβον, καὶ κατέγιναν ἀμέσως πρὸς χρησιμοποίησιν αὐτῆς θεωρήσαντες αὐτήν ὡς τὴν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἄγουσαν. Ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς εἶναι κυρίως ταρταρικός, καὶ ἀνέρχεται εἰς 250,000. Ἐχει γῆν εὐφορον καὶ γλυκὺ κλίμα· ἔχει ἀμπελοφυτεῖας καὶ οἰνοποιητικὰ καταστήματα.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΚΓ'.—ΠΑΛΙΟΝΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ ΤΩΝ ΖΩΩΝ.

Τὰ ἔντομα ποικίλα ἔχουσιν ἐργαλεῖα ἢ ὄργανα. Ὑπάρχει μυία ἔχουσα ὄργανον ἐν εἶδει πρίονος τὸν ὁποῖον μεταχειρίζεται ἵνα ἀνοίξῃ θύσιν εἰς ἣν νὰ καταθέσῃ τὰ ὠὰ τῆς ἐν ἀσφαλείᾳ ἔχουσα καὶ εἰδὸς τι ἱξοῦ δι' οὗ τὰ προσκολλᾷ, ὡς σωστὸς ξυλουργός.

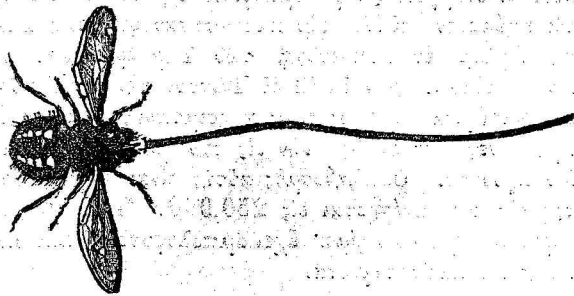
Ὑπάρχουσιν ἔντομα τινα ἔχοντα κοπτικὰ ἐργαλεῖα, δι' ὧν κόπτουσιν ὡς ἡμεῖς διὰ τῶν ψαλλίδων. Ὑπάρχει μέλισσα ἀξιοσημείωτος ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην, ἔχουσα καὶ τρύπανόν. Τὴν φωλεάν τῆς ποιεῖ εἰς ἀρχαῖον ξύλον. Καθαρίζει διάστημα ἐν αὐτῇ διὰ τοῦ τρύπανου, εἴτα διὰ τῶν κοπτικῶν ἐργαλείων ἀποκόπτει τεμάχια φύλλων ὅπως στρώσῃ τὴν φωλεάν, τὰ ὁποῖα καταρτίζει οὕτως ὥστε νὰ προσαρμοζῶνται εἰς τὴν κοιλότητα τοῦ κορμοῦ.

Εἰσὶ τινα ζῶα ἔχοντα μηχανισμὸν ὅπως ποιῶσι τὰς ἐργασίας των ὡς ὁ μεταξοσκώληξ καὶ ἡ ἀράχνη ἢ πολὺ λεπτὰ ἔργα ποιούσα.

Τὰ ζῶα δὲν δύνανται νὰ μεταχειρίζονται μαχαίρας καὶ περόνια, ὡς ἡμεῖς, εἰς κατάτμησιν τῆς τροφῆς των· ἔχουσιν ἐπομένως ἐργαλεῖα δοθέντα αὐτοῖς τὰ ὁποῖα καλῶς τοῦτο ποιούσιν. Οἱ μακροὶ καὶ ὀξεῖς ὀδόντες τοὺς ὁποίους οἱ κύνες, αἱ γαλαὶ, αἱ τίγρεις ἔχουσι, εἰσὶν ἀντὶ ἐργαλείων πρὸς κατάσχισιν τῶν σαρκῶν τὰς ὁποίας τρώγουσιν. Ἡμεῖς δὲν χρειαζόμεθα τοιούτων ὀδόντων διότι δι' ἐργαλείων ἐφευρεθέντων ὑπὸ τοῦ νοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἱκανῶς κόπτομεν τὴν τροφήν.

Εἶπομεν ὅτι ὁ ἐλέφας δύναται ν' ἀνασύρῃ ὕδωρ ἐντὸς τῆς προβοσκίδος του. Ἡ προβοσκίς του ἐπομένως εἰ-

ναι ὡς ὁ σὼλῃν δι' οὗ ἡρᾶς ἀναρροφῶμεν ὕδωρ ἢ ἑτερον ρευστόν. Εἶναι δὲ καὶ ὡς ἀντλία. Δι' ἀντλίας, ὡς ἐστὶν ἡ τοῦ ἐλέφαντος κατασκευασμένη, πολλὰ ἔντομα λαμβάνουσι τὸ μέλι ἐκ τῶν ἀνθέων. Ἡ ἀντλία αὕτη καλεῖται προβοσκίς. Διὰ τοιοῦτου ἐργαλείου ὁ κώνωψ ἀναμυζᾷ τὸ αἷμα ἡμῶν. Εἰς τὴν ἄκραν τῆς ἀντλίας τοῦ ἔχει τι δι' οὗ διανοίγει ὁπὴν ἐν τῷ δέρματι ἡμῶν, εἴτα δὲ ἀντλεῖ τὸ αἷμα ἡμῶν ἐν τῷ στομάχῳ του. Ἐν τισὶν ἐντόμοις ἡ προβοσκίς εἶναι μακροτάτη, ὡς ἐνταῦθα φαίνεται. Ἡ προβοσκίς αὕτη εἶναι κοίλη, δι'

αὐτῆς δὲ τὸ ἔντομον ἀναμυζᾷ τὸ μέλι πολὺ βαθέως ἐκ τῶν ἀνθέων, χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ βάθος αὐτῶν. Ἡ προβοσκίς συνήθως εἶναι περιπτυγμένη ὅταν δὲν ἔλγῃ εἰς χρῆσιν, ὡς ἐν τῇ παρατιθεμένῃ εἰκόνι. Τὰ δύο μακρὰ κέρατα ὑπερανῶ αὐτῆς εἰσὶ τὰ αἰσθητήρια ὄργανα. Ἡ γλώσσα τοῦ κολυβρίου εἶναι πρᾶγματι προβοσκίς, καὶ περιεργωτάτη. Ἐχει δύο σολῆνας παράλληλως τεθειμένους, ὡς εἰσὶν αἱ δύο κἀναι-διπλοκἀνου πυροβόλου· εἰς τὴν ἄκραν τῆς γλώσσης οἱ σολῆνες οὗτοι εἰσὶν ὀλίγον κεχωρισμένοι, καὶ αἱ ἄκραι αὐτῶν εἰσὶν ὡς κοχλιάρια. Τὸ μέλι λαμβάνει διὰ τῶν κοχλιαρίων τούτων εἴτα δὲ φέρεται εἰς τὸ στόμα διὰ τῶν μακρῶν σολῆνων τῆς γλώσσης. Ἀλλὰ τὸ πτηνὸν μεταχειρίζεται τὴν γλῶσσαν τοῦ κατ' ἑτέρον τρόπον· συλλαμβάνει δι' αὐτῆς τὰ ἔντομα, διότι ἀποτρέφεται ἐκ τούτων ὡς καὶ διὰ μέλιτος. Πράττει δὲ ὡς ἐξῆς: Τὰ δύο κοχλιάρια λαμβάνουσι τὸ ἔντομον ὡς διὰ λαβίδος, αὕτη δὲ καμπυλωμένη τὸ θέτει εἰς τὸ στόμα τοῦ πτηνοῦ. Ἡ γλώσσα ἐπομένως τοῦ κολυβρίου δὲν εἶναι ἀπλῶς ἐργαλεῖον, ἀλλὰ περιέχει διάφορα ἐργαλεῖα ὡμοῦ, δύο ἀντλίας, δύο κοχλιάρια, καὶ λαβίδας.

Ἡ γλώσσα τῆς γαλῆς εἶναι παράδοξον ἐργαλεῖον εἶναι ὡς ψήκτρα· διὰ τοῦτο εἶναι ἀνώμαλον, ὅταν καθαρὴ ἐκυτῇ τόσον ἐπιμελῶς, ἀποβάλλει τὴν ἀκαθαρσίαν καὶ ὁμαλύνει τὴν ἐσθῆτά της ὡς ὁ ἵπποκῆμος καθαρίζει καὶ ὁμαλύνει τὴν τοῦ ἵππου διὰ τῆς ψήκτρας. Διὰ τῆς γλώσσης δὲν φθάνει τὴν κεφαλὴν της, διὸ μεταχειρίζεται πρὸς τοῦτο τοὺς ἐμπροσθίους πόδας.

Εἰσὶ πτηνὰ τινὰ ζῶντα ἐξ ἰχθύων, ἔχουσιν ἐπομένως ἐργαλεῖα, πρὸς τοιοῦτον σκοπόν. Ὁ ἐρωδιὸς εἶναι πτηνὸν τοιοῦτου εἶδους. Ὅταν τὸ φῶς εἶναι ἀμυδρὸν εἴτε τὴν πρωΐαν ἢ ὑπὸ τὸ φέγγος τῆς σελήνης, εὐρίσκει τὸν κατάλληλον πρὸς αἰεσίαν χρόνον. Ἰστάται

ὡς βλέπετε ἐνταῦθα εἰς ἀβαθεῖς ὕδωρ ἤσυχον καὶ ἀκίνητον ὥστε δύναται νὰ ἐκληφθῇ ἀντὶ δένδρου ἢ ἄλλου τινος ἀψύχου πράγματος. Θεωρεῖ σταθερῶς καὶ μετ' ὑπομονῆς ἐν τῷ ὕδατι, αἶμα δὲ ὡς ὁ ἰχθύς προσέλθῃ, ἐμβαπτίζει τὸ ὀξύ ῥάμφος του, καὶ ἀφίπταται εἰς τὴν φωλεὰν μετὰ τῆς λείας του. Τὰ πτερὰ τοῦ παραδόξου τούτου πτηνοῦ εἰσὶν ὠραῖα, καὶ πολὺ τιμῶνται ὡς κοσμήματα.

Πτηνὰ τινὰ δύνανται ἀρίστα νὰ ῥάπνωσι διὰ τοῦ ῥάμφους καὶ τῶν ποδῶν των. Ἐν πτηνὸν ῥάπτει τόσον καλά ὥστε καλεῖται ὁ ῥάπτης. Ἐνταῦθα παρίσταται

ἡ φωλεὰ τοῦ κεκουμμένη ἐντὸς φύλλων τὰ ὅποια συνέγραψεν, διὰ κλωστής ἣν αὐτὸ κατασκευάζει λαμβάνον βάμβακα ἐκ τῶν βαμβανοφυτειῶν, καὶ διὰ τοῦ μακροῦ λεπτοῦ ῥάμφους του καὶ μακρῶν ποδῶν του, νῆθον αὐτὸ εἰς κλωστήν. Εἴτα διανοίγει ὁπὰς ἐπὶ τῶν φύλλων διὰ τοῦ ῥάμφους του, καὶ διαπερῶν τὴν κλωστήν διὰ τῶν ὀπῶν, τὰ συρράπτει.

Τὸ παράδοξον τοῦτο πτηνὸν δὲν ἔχει πτέρυγας. Ἐχει μακροτάτον ῥάμφος δι' οὗ συλλέγει τὴν τροφήν του, συνισταμένην ἐκ κοχλιῶν, ἐντόμων καὶ σκωλήκων. Μεταχειρίζεται δὲ καὶ ἄλλως τὸ ῥάμφος του, πολλάκις ἀναπαυόμενον τίθησι τὴν ἄκραν τοῦ ῥάμφους του ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὡς ὁ γέρον τὴν βακτηρίαν του.

Ἐπάρχει ἰχθύς ἔχων παράδοξον ἐργαλεῖον, ὡς πυροβόλον πρὸς θήραν ἐντόμων, τὰ ὅποια φονεύει καὶ ὁπότεν ἵπτανται. Τὰ παραφυλάττει ἱπτάμενα ἐπὶ τοῦ ὕδατος, καὶ κτυπᾷ διὰ ὕδατος ἐκρίπτομένον ἀπὸ τοῦ μικροῦ του ὀπλου. Τὸ ἔντομον ἐκπλησσομένον ἐκ τοῦ κτυπήματος, πίπτει ἐν τῷ ὕδατι καὶ ὁ ἰχθύς τὸ τρώγει.

Ἡδυνάμεθα νὰ φέρωμεν πλείστα παραδείγματα τῶν διαφορῶν εργαλείων τῶν ἐν τοῖς ζώοις, ἀλλὰ ταῦτα ἱκανά. Εὐρίσκετε πλείονα διὰ παρατηρήσεως ἐπὶ τῶν διαφορῶν ζώων.

Ο ΑΣΘΕΝΗΣ ΠΙΘΗΚΟΣ

Ἡ φύσις τοῦ πιθήκου, καίτοι ἀγρία, ὑπόκειται ὁμῶς εἰς ἀσθένειαν ὡς ἐκ τῆς ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τῶν

ὁ στόμαχος αὐτῶν ἀφανίζεται. Ἐντεῦθεν βλέπομεν τὸν ἐν τῇ εἰκόνι παριστάμενον πιθήκον, ἀσθενοῦντα, καὶ ἀποστρέφοντα τὴν μορφήν αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν προσφερομένων αὐτῷ καρπῶν, ὠσῶν, μήλων, κρομμύων, γλυκυσμάτων κτλ.

Οἱ πιθήκοι κατάγονται πάντες ἐκ θερμῶν κλιμάτων, ἐκ τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀσίας καὶ Ἀμερικῆς. Ἐν Ἑυρώπῃ μόνον ἐν τῷ ζουρρίῳ τῶν ἀγγλῶν, τῇ Γιβραλ-

τόπων ἐνθα εἶναι εἰθισμένος. Ἡ τροφή εἰς ἣν διάγει ἀφανίζει τὸν στόμαχον αὐτοῦ, ἀπαρκαλλάκτως ὡς θὰ κατεστρέφετο ὁ στόμαχος ἀγροῦ τρώγοντος διαρκῶς ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας. Αἱ λουκούλαιοι τράπεζαι χρῆζονται καὶ λουκουλεῶν στομάχων. Ἐκαστος τέρεται δίδων εἰς τοὺς πιθήκους γλυκύσματα καὶ ἄλλα λιγνήματα, ὥστε ταχέως

τάρη, ζῶσι πολλοί, καὶ πολλαπλασιάζονται ὡς ἐκ τῆς θερμότητος τοῦ κλίματος. Ἐν τῇ φυσικῇ των καταστάσει, οἱ πιθήκοι ζῶσιν ἐν τοῖς δάσεσιν τῶν τροπικῶν χωρῶν· τρέφονται ἐκ καρπῶν, ὠσῶν, ἐντάμων καὶ παντὸς εἶδους σίτων· οἱ γεωργοὶ πολλάκις πολλὰ πιάσχουσιν ἐκ τῶν ἐπιδρομῶν αὐτῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ κήπους των. Ὅπόταν γνωρίσωσιν ὅτι οἱ σίται, αἱ ὄρ-